

Białystok, dnia 16 maja 2025 r.

dr hab. Joanna Szymanowska, prof. UwB
Uniwersytet w Białymstoku
Wydział Nauk o Edukacji

**Recenzja dorobku naukowego i rozprawy habilitacyjnej
dr Katarzyny Wojtanowicz
pt. „Budowanie kultury organizacyjnej i zarządzanie ośrodkami pomocy
społecznej w kontekście kreowania polityki rodzinnej” (Uniwersytet Papieski
Jana Pawła II w Krakowie Wydawnictwo Naukowe, Kraków 2024, ss. 268)**

Wstęp

Przedmiotem niniejszej recenzji jest dorobek naukowy Pani dr Katarzyny Wojtanowicz w dziedzinie nauk o rodzinie w dyscyplinie nauki o rodzinie, który obejmuje publikacje, udział w projektach badawczych oraz wkład Habilitantki w rozwój tej dyscypliny.

Celem recenzji jest ocena jakości dorobku, jego merytorycznego wkładu w rozwój nauk o rodzinie oraz wpływu na współczesne podejścia rozumienia rodziny, jej funkcjonowania w kontekście przemian społecznych, kulturowych, politycznych i gospodarczych.

Podstawą recenzji jest ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm., art. 221 ust. 5, art. 219 ust 1 pkt 2) oraz przedstawiona przez Habilitantkę dokumentacja, która obejmuje:

- Wniosek z dnia 25 października 2024 r. o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie Nauki o rodzinie w dyscyplinie Nauki o rodzinie ze wskazaniem Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie;
- Monografię „Budowanie kultury organizacyjnej i zarządzanie ośrodkami pomocy społecznej w kontekście kreowania polityki rodzinnej”;
- Autoreferat;

- Wykaz osiągnięć naukowych lub artystycznych, stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny po uzyskaniu stopnia doktora;
- Raport oceny bibliometrycznej publikacji (za lata 2013-2024) opracowany na podstawie bazy Scopus;
- Raport Google Scholar Profile;
- publikacje do autoreferatu

K. Wojtanowicz, Application of supervision of social work on the example of the Polish social assistance system (w:) Lokal und Transnational in der Sozialen Arbeit: Perspektiven der Sozialen Arbeit aus Deutschland, Polen und Rumänien, T. Boldt-Jaremko, C. Ene Onea, D. Grosu, Ulrich Paetzold (red.), PETER LANG, Berlin 2022.

K. Wojtanowicz, Godzenie ról zawodowych z rodzinnymi w ocenie pracowników socjalnych. Family Forum 2021.

K. Wojtanowicz, Interdisciplinary Cooperation for the Support of Families With School-Age Children. Multidisciplinary Journal of School Education 13(1(25) 2024.

Mediacja jako forma wsparcia rodziny w budowaniu jej tożsamości (w:) Teoretyczno-empiryczne interpretacje tożsamości społecznej z uwzględnieniem perspektywy familiologii, K. Salamon, K. Kutek-Sładek, ks. B. Karcz (red.). Wydawnictwo Naukowe UPJPII, Kraków 2021.

K. Wojtanowicz, M. Pękala, *O korzyściach płynących z wykorzystania elementów mediacji w obszarze interwencji kryzysowej*. UR Journal Of Humanities And Social Sciences, Rzeszów 2022.

K. Wojtanowicz, Pracownicy systemu pomocy społecznej wobec superwizji pracy socjalnej (w:) Superwizja w zawodach wsparcia społecznego, Rozważania teoretyczne, empiryczne i implikacje praktyczne, B. Sordyl Lipnicka, K. Wojtanowicz (red.), Wydawnictwo Naukowe UPJPII, Kraków 2021.

K. Wojtanowicz, Proces usamodzielniania wychowanków pieczy zastępczej w Polsce, Family Forum 2023.

K. Wojtanowicz, E. Dybowska, Superwizja pracy z rodziną – wybrane implikacje, (w:) Rodzina – Wychowanie – Przyszłość, E. Osewska, J. Stala (red.), Wydawnictwo UPJPII, Kraków 2020.

K. Wojtanowicz, *Zastosowanie mediacji jako formy sprawiedliwości naprawczej*, (w:) *Wykorzystanie seksualne osób małoletnich. Ujęcie interdyscyplinarne*, M. Cholewa, P. Studnicki (red.), Wydawnictwo , Kraków 2023.

K. Wojtanowicz, Zmieniający się obraz pomocy społecznej w Polsce. Wdrażanie modelu rozdzielania pracy socjalnej od postępowań administracyjnych (w:) Praca

socjalna w perspektywie polityki społecznej, J. Mazur OSPPE, K. Wojtanowicz, B. Sordyl-Lipnicka (red.), Wydawnictwo Naukowe UPJPII, Kraków 2023.

K. Wojtanowicz, Nowa jakość w realizacji usług społecznych na przykładzie Centrum Usług Społecznych w Myślenicach. Praca Socjalna 1(38) 2023.

Dorobek Pani Doktor obejmuje szeroki zakres tematów związanych z systemem społecznego wsparcia rodziny wraz z jego wielorakimi korelatami. W swoich pracach Habilitantka omawia problematykę wsparcia zarówno w aspekcie teoretycznym, jak i praktycznym, koncentrując w szczególności uwagę na poszukiwaniu innowacyjnych i skutecznych sposobów wspierania zarówno rodzin, jak również specjalistów pracujących z nimi na co dzień.

Jako główne osiągnięcie naukowe dr Katarzyna Wojtanowicz wskazała monografię pt. „Budowanie kultury organizacyjnej i zarządzanie ośrodkami pomocy społecznej w kontekście kreowania polityki rodzinnej” (Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie Wydawnictwo Naukowe, Kraków 2024, ss. 268, recenzje wydawnicze: dr hab. Teresa Zbyrad, prof. UR, ks. dr hab. Józef Młyński, prof. UKEN).

Biogram i przegląd dorobku naukowego

Doktor Katarzyna Wojtanowicz obroniła w roku 1998 pracę magisterką na kierunku pedagogika, specjalność resocjalizacja, w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Słupsku. W roku 2016 r. uzyskała stopień doktora w dziedzinie pracy socjalnej w Uniwersytecie w Presowie (Republika Słowacka) na podstawie dysertacji pt. „Pracownik socjalny wobec wyzwań współczesnej pracy socjalnej na przykładzie województwa małopolskiego” (promotorzy: doc. PhDr. Tomas Hangoni, PhD, dr hab. Małgorzata Duda, prof. UPJPII). Od 2012 roku jest zatrudniona na umowę o pracę w Uniwersytecie Papieskim Jana Pawła II w Krakowie, obecnie na stanowisku adiunkta. Od roku 2013 współpracuje w ramach umowy cywilnoprawnej z Uniwersytetem Jagiellońskim prowadząc zajęcia na studiach podyplomowych z przedmiotów Psychologia rodziny oraz Mediacje w sprawach rodzinnych. Ukończyła dwa rodzaje studiów podyplomowych - Organizacja Pomocy Społecznej (1999) i Pedagogika Specjalna w zakresie Oligofrenopedagogiki (2002), a także Studium Pomocy Psychologicznej i Psychoterapii (2001). Zainteresowania naukowe dr K. Wojtanowicz, do której odnoszę się w dalszej części recenzji, ściśle łączą się z Jej aktywnością szkoleniowo-dydaktyczną i doświadczeniem zawodowym w obszarze pomocy

społecznej, w tym w Ośrodku Pomocy Społecznej w Słupsku, Środowiskowym Domu Samopomocy, Młodzieżowym Ośrodku Wychowawczym dla Dziewcząt w Krakowie, Regionalnym Ośrodku Polityki Społecznej w Krakowie oraz Małopolskim Ośrodku Adopcyjnym w Krakowie.

Dorobek naukowy Habilitantki w zakresie nauk o rodzinie jest różnorodny i obejmuje 41 publikacji naukowych, w tym 15 artykułów opublikowanych w czasopismach punktowanych zgodnie z kryteriami MNiSW, 17 artykułów w recenzowanych monografiach wieloautorskich, współredakcję 7 monografii zbiorowych oraz współautorstwo 2 monografii naukowych. Jako Autorka prac badawczych wykazuje się wiedzą zarówno w zakresie teorii naukowych, które poprawnie wykorzystuje w podejmowanych analizach, jak również olbrzymim rozeznanie odnoście do wyzwań i praktycznych rozwiązań w obszarze polityki rodzinnej i pomocy społecznej. W Jej dotychczasowym dorobku, jak wynika z przedłożonych do recenzji artykułów naukowych, dostrzec można dwa główne nurty dociekań badawczych, które obejmują funkcjonowanie pomocy społecznej w wymiarze instytucjonalnym, a także jej skuteczność szacowaną w perspektywie realnych pozytywnych zmian rozwojowych doświadczanych przez adresatów działań wspierających. W pierwszym z wymienionych obszarów Habilitantka sytuje opracowania naukowe dotyczące problematyki organizacji systemu pomocy społecznej i zatrudnionych w jego strukturze pracowników socjalnych, a także supervizji pracy z rodziną, jej genezy i rozwoju w warunkach polskich. W drugim obszarze można odnaleźć studia nad efektami działań wspierających rodziny i jednostki będące w sytuacji trudnej, kryzysowej, kryzysowo-losowej, w szczególności w oparciu o rozpatrywaną wieloaspektowo przez Autorkę formę mediacji.

Pani Doktor wykazuje umiejętność łączenia teorii naukowych z praktyką społeczną, a Jej prace mogą stanowić źródło wiedzy dla wielu specjalistów zajmujących się zawodowo udzielaniem wsparcia. Przykładami takich publikacji są współautorskie monografie dotyczące zagadnień readaptacji społecznej osób opuszczających zakłady karne oraz metodyki projektu socjalnego uwzględnione w załączonym do oceny *Wykazie osiągnięć naukowych albo artystycznych, stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny po uzyskaniu stopnia doktora* (pkt. II ust. 1).

Prace Pani dr Katarzyny Wojtanowicz charakteryzują się spójnością merytoryczną w zakresie podejmowanej problematyki. Habilitantka studiuje te problemy i ma w nich dobre rozeznanie. Autorka podejmuje nie tylko analizę

istniejących teorii, ale także wnosi nowe spojrzenie na proces wspomagania w wymiarze instytucjonalnym. Pokazuje to w swoich przedłożonych do oceny przeglądowych pracach, opartych głównie na polskiej literaturze i aktach ustawodawczych. Skupia w nich uwagę na tematach istotnych w kontekście aktualnych wyzwań polityki rodzinnej (m.in. proces usamodzielniania wychowanków pieczy zastępczej), ale też nowatorskich, zarysowujących autorskie wstępne kierunki badań nad superwizją służb społecznych w Polsce. W dołączonych do oceny jedenastu artykułach trzy mają wyraźnie empiryczny charakter (*Godzenie ról zawodowych z rodzinnymi w ocenie pracowników socjalnych; Nowa jakość w realizacji usług społecznych na przykładzie Centrum Usług Społecznych w Myślenicach; Pracownicy systemu pomocy społecznej wobec superwizji pracy socjalnej*). W pozostałych pracach zawarte są analityczne studia i zgłębianie stanowisk innych badaczy. W publikacjach widać klarowną przemyślaną konstrukcję teoretyczną, ale także praktyczne podejście do wszystkich omawianych zagadnień. Stanowią one wkład w rozwój dyscypliny nauki o rodzinie poprzez poszerzenie wiedzy na temat wyzwań dotyczących funkcjonowania współczesnych środowisk rodzinnych i skutecznych sposobów ich rozstrzygania, a także wspierania kadry pracującej bezpośrednio z rodzinami bądź ich członkami. Publikacje Pani Doktor cieszą się zainteresowaniem i są cytowane przez innych badaczy, co potwierdzono w przedłożonej do oceny dokumentacji. Z uwagi na aktywność naukową w postaci publikowania i głoszenia referatów na konferencjach międzynarodowych, istnieją także przesłanki, że prace te zostały zauważone przez środowisko badaczy w kraju i za granicą. Habilitantka uczestniczyła w 10 konferencjach naukowych zagranicznych, 10 międzynarodowych oraz 23 o zasięgu krajowym, na których umacniała swoją pozycję badacza głosząc referaty. Wart odnotowania jest także Jej udział w 17 seminariach i spotkaniach o zasięgu lokalnym i regionalnym adresowanych w głównej mierze do praktyków zajmujących się szeroko rozumianą polityką rodzinną.

Pani dr K. Wojtulewicz wykazuje się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni, w tym zagranicznej. Spośród potwierdzonego przez Habilitantkę w *Wykazie osiągnięć naukowych albo artystycznych, stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny po uzyskaniu stopnia doktora* (pkt. II ust. 14) uczestnictwa w 12 programach europejskich lub międzynarodowych, jako egzemplifikację wymieniam kierowanie projektem pt. „Kategoria zmiany w obszarze współczesnej pracy socjalnej – międzynarodowa konferencja naukowa” realizowanym

w ramach Programu Ministra Nauki i Szkolnictwa, Doskonała nauka – Wsparcie konferencji naukowych oraz pełnienie roli eksperta merytorycznego projektu realizowanego w ramach programu Erasmus+ pt. „40 Challengers for Skilled Entrepreneur” (Numer projektu 2018-1-ES01-KA204 050264). W pierwszym projekcie Habilitantka ujawnia rozwinięcie współpracy z partnerami krajowymi i zagranicznymi, m.in.: BTU Cottbus-Senftenberg, Niemcy, Uniwersytet Ostrawski, Czechy, Uniwersytet Preszowski w Preszowie, Słowacja, Prestemarka, Norwegia, BioParco di Santa Chiara, Włochy. Drugi projekt był koordynowany przez Uniwersytet z Cordoby w Hiszpanii przy współudziale partnerów z Rumunii, Irlandii, Litwy i Polski.

Rozwój współpracy z zagranicznymi ośrodkami akademickimi, służącej budowaniu filarów wspólnej działalności naukowej w obszarze badań nad rodziną, był też możliwy w następstwie wielokrotnych wyjazdów w ramach programu Erasmus+ oraz odbytego przez Habilitantkę w roku 2024 stażu naukowego w Katolickim Uniwersytecie w Ružomberoku.

Dr K. Wojtanowicz miała też znaczący w zakresie wdrażania rozwiązań w obszarze wsparcia społecznego. Współuczestniczyła w wypracowaniu aplikacji edukacji dorosłych osób z niepełnosprawnością intelektualną i psychiczną (projekt pn. „DESCTOP” współrealizowany przez Bonifraterską Fundację Dobroczynną), opracowaniu standardów mieszkalnictwa wspomaganego dla osób z niepełnosprawnościami sprzężonymi (projekt pn. „Sami-Dzielni! Nowe standardy mieszkalnictwa wspomaganego dla osób z niepełnosprawnościami sprzężonymi” realizowany przez Województwo Małopolskie – Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej w Krakowie), wypracowaniu narzędzia gry symulacyjnej przeznaczonej dla nauczycieli i wychowawców pracujących z uczniami z zaburzenia w funkcjonowaniu społecznym, emocjonalnym i behawioralnym (projekt pn. GAME w ramach programu Erasmus + , koordynowany przez Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie).

Wkład w rozwój dyscypliny nauki o rodzinie

Dorobek dr K. Wojtanowicz w znaczący sposób przyczynia się do rozwoju dyscypliny nauki o rodzinie. Jej badania w zakresie kultury organizacyjnej instytucji pomocy społecznej ukazane w monografii pt. „Budowanie kultury organizacyjnej i zarządzanie ośrodkami pomocy społecznej w kontekście kreowania polityki rodzinnej” mają szeroki wpływ na teorię i praktykę procesu wspomagania zarówno w perspektywie pomoc otrzymujących, jak również ją oferujących.

Autorka w swoich badaniach uwzględnia także szerszy kontekst społeczny i kulturowy, szuka związków między pedagogiką, naukami o rodzinie, polityką społeczną i zarządzaniem co sprawia, że Jej praca ma charakter interdyscyplinarny. Dzięki temu, dorobek Pani Doktor Katarzyny Wojtanowicz wykracza poza ramy klasycznego rozumienia funkcjonowania instytucji wspierających rodziny w sytuacji trudnej, ukazując nowe kierunki badań i innowacyjne podejścia możliwe do implementacji w dyscyplinie nauki o rodzinie.

Głównym celem głównego opracowania naukowego, wymienionego powyżej, było ukazanie powiązania kultury organizacyjnej ośrodka pomocy społecznej z jego funkcjonowaniem i realizacją ustawowych zadań. Pani dr K. Wojtanowicz podjęła trud badawczy, aby dotrzeć łącznie do 121 reprezentantów 11 ośrodków pomocy społecznej usytuowanych w gminach miejskich województwa małopolskiego. W wyniku podjętych badań Autorka określiła typy kultury organizacyjnej ośrodków pomocy społecznej w perspektywie stanu obecnego i pożądanego, a także rozpoznała wartości i zasad, którymi kierują się kadra zarządzająca oraz pracownicy socjalni realizujący zadania na rzecz wsparcia osób i rodzin. Celem praktyczno-wdrożeniowym badań uczyniła opracowanie rekomendacji dotyczących zarządzania ośrodkami pomocy społecznej w zakresie kreowania i realizacji lokalnej polityki społecznej, w tym polityki rodzinnej.

Podjęta praca badawcza jest przedsięwzięciem interesującym poznawczo. Jej wyraźnie zarysowanym celem jest pogłębienie wiedzy na temat kultury organizacyjnej jednostek pomocy społecznej, która w kategorii problemu badawczego nie była dotychczas eksplorowana nadmiernie często. Dla większej przejrzystości w rozdziale metodologicznym należałoby wyodrębnić problem główny, który w swoim brzmieniu zawierałby wszystkie eksplorowane zagadnienia tj. kulturę organizacyjną, wartości i zasady oraz politykę prorodziną.

W procedurze badań własnych Habilitantka zastosowała triangulację technik i wykorzystwała odpowiednie narzędzia badawcze, tj. kwestionariusz wartości konkurujących OCAI, autorskie kwestionariusze ankiet skierowanych do kadry zarządzającej oraz pracowników socjalnych i asystentów rodziny na temat wartości i zasad, którymi kierują się w codziennej pracy. Dalsze badania jakościowe przeprowadziła za pomocą indywidualnych wywiadów pogłębionych (IDI) z kadra zarządzającą.

Cenne mogłoby się okazać wprowadzenie zogniskowanych wywiadów grupowych z kadrą merytoryczną, w szczególności w zakresie rozpoznania wartości i zasad, którymi pracownicy kierują się w realizacji zadań zawodowych (problem szczegółowy 2). Jest to bardzo ważna część opracowania, zatem rozpoznanie odnoszące się do tego fragmentu pracy badawczej można było bardziej pogłębić.

Autorka stawia przed sobą zadanie nie tylko zrozumienia istoty badanego zjawiska (kultury organizacyjnej instytucji pomocy społecznej i jej komponentów), ale także wniesienia nowego spojrzenia na zagadnienia już istniejące w literaturze przedmiotu (zarządzanie ośrodkiem pomocy społecznej w kontekście kreowania polityki rodzinnej). W rozdziale piątym monografii sukcesywnie buduje swój wywód, uwzględniając aktualne narzędzia polityki społecznej, takie jak modele kooperacji, czy nawiązując do procesu deinstytucjonalizacji oraz rozwoju usług społecznych. Gdyby bardziej pogłębić badania również w tym obszarze, uzyskany materiał umożliwiłby ukazać pełniejszy obraz związku między kulturą organizacyjną zastaną i pożądaną w konkretnych instytucjach a kreowaniem i realizacją polityki rodzinnej w gminie. Propozycję powyższą traktuję jako sugestię, która nie umniejsza wartości pracy. Zaprezentowane badania, jak stwierdza również sama Habilitantka, „stanowią punkt wyjścia do zaproponowania dalszych badań oraz działań mających na celu pogłębienie zrozumienia oraz skuteczne zarządzanie ośrodkami pomocy społecznej”.

Działalność organizacyjna i edukacyjna

Oprócz swojej działalności naukowej, Pani Doktor Katarzyna Wojtanowicz wykazuje także dużą aktywność organizacyjną, edukacyjną i dydaktyczną. Była wielokrotnie członkiem komitetów naukowych, brała udział w organizacji konferencji naukowych i przewodziła pracom komitetów organizacyjnych konferencji. Pełniła także funkcje recenzenta w czasopismach naukowych z zakresu pedagogiki i pracy socjalnej m.in.: *Pracy Socjalnej*, *Roczników Nauk Społecznych KUL* czy *Horyzontów Wychowania*, była członkiem Rady Redakcyjnej (*Revue sociálních služeb*, ročník 4, číslo 1, rok 2024, Vydavateľ: Fakulta sociálnych vied, UCM v Trnave), pełniła funkcję sekretarza serii wydawniczej Instytutu Rodziny, Pedagogiki i Pracy Socjalnej WNS UPJPII w Krakowie (*Praca Socjalna w Teorii i Działaniu*, Wydawnictwo Naukowe UPJPII). Jej wkład w rozwój środowiska naukowego w tym obszarze jest znaczący i zapewne dostrzegany również przez innych badaczy.

Dodatkowo, Habilitantka aktywnie współpracuje z instytucjami oraz organizacjami wsparcia społecznego, prowadząc m.in. szkolenia i warsztaty dla specjalistów z ramienia Stowarzyszenia Mediatorów Rodzinnych oraz Stowarzyszenia Certyfikowanych Superwizorów Pracy Socjalnej, których jest członkiem lub wykonując badania i ekspertyzy na zlecenie samorządów gminnych. Jej zaangażowanie w działalność popularyzatorską sprawia, że dorobek naukowy ma bezpośredni wpływ na praktykę w obszarze pracy socjalnej, pedagogiki, nauk o rodzinie i może przyczynić się również do poprawy jakości edukacji w zawodach pomocowych.

Habilitantka współpracuje z Kołem Naukowym Studentów Pracy Socjalnej UPJPII, włączając się w organizację wielorakich wydarzeń dydaktycznych, naukowych i szkoleniowych adresowanych do studentów. Pełniła ponadto dwukrotnie funkcję promotora pomocniczego: w dyscyplinie nauki socjologiczne, tytuł rozprawy „Choreoterapia, jako forma aktywizacji oraz jej wpływ na życie rodzinne i społeczne osób w podeszłym wieku na przykładzie instytucji pomocowych na terenie województwa małopolskiego”, promotor wiodący ks. prof. dr hab. Andrzej Zwoliński oraz w dyscyplinie nauki o rodzinie, tytuł rozprawy „Wsparcie emocjonalne dorosłych dzieci z rodzin dysfunkcyjnych”, promotor wiodący dr hab. Małgorzata Duda, prof. UPJPII. Była też promotorem 87 prac dyplomowych: 26 licencjackich, 14 magisterskich oraz 47 podyplomowych. Za swoją działalność naukową i organizacyjną Pani doktor trzykrotnie otrzymała Nagrodę Rektora UPJPII.

Ocena końcowa

Na podstawie przeanalizowanego dorobku naukowego Pani dr K. Wojtanowicz, należy stwierdzić, że spełnia on kryteria wymagane do uzyskania stopnia doktora habilitowanego. Dostrzegam w Jej projekcie habilitacyjnym walory merytoryczne i praktyczne oraz wiedzę ekspercką, których wpływ na rozwój nauk o rodzinie jest niezaprzeczalny. Habilitantka wykazuje się dojrzałością i kompetencją naukową, a także zaangażowaniem w kreowanie nowoczesnej praktyki społecznej w dziedzinie nauk o rodzinie w dyscyplinie nauki o rodzinie.

Biorąc pod uwagę całokształt dokonań dr Katarzyny Wojtanowicz, Jej dorobek w zakresie pracy naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej (a przede wszystkim wskazane podstawowe osiągnięcie naukowe pt. „Budowanie kultury organizacyjnej i zarządzanie ośrodkami pomocy społecznej w kontekście kreowania polityki rodzinnej”) oceniam pozytywnie i stwierdzam, że spełnia on wymogi obowiązującej

obecnie Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2021 r. poz. 478 zm.). Habilitantka dysponuje odpowiednim dorobkiem naukowym, wiedzą w badanym przez siebie obszarze, osiągnięciami i kompetencjami akademickimi, metodologicznymi i warsztatowymi.

Popieram zatem wniosek o nadanie dr Katarzynie Wojtanowicz stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk o rodzinie, w dyscyplinie nauki o rodzinie.

Z poważaniem,

Joanna Szymanowska